

La nostàlgia pot tenir efectes molt positius. Nadal

Dij, 24/12/2015 per Josep Lluell

[Les homilies a Sant Felip Neri](#)

Nadal 2015. Cicle C.

Barcelona, 25 de desembre de 2015.

Nadal és una festa que regalima nostàlgia.
Es canta la pau, però no sabem construir-la.
Ens desitgem felicitat, però cada dia sembla més difícil esdevenir feliç.
Ens comprem mútuament regals, però el que més necessitem és tendresa i afecte sincers, autèntics, creïbles.
Cantem a un nen Déu, però en els nostres cors la fe s'apaga.

La vida no és com la voldríem, però no sabem fer-la millor.
La vida sencera està amarada de nostàlgia.

Res omple del tot els nostres desitjos.
No hi ha riquesa que pugui proporcionar-nos la pau total.
Ni amor que respongui plenament al que havíem somiat.
No hi ha professió que pugui satisfer del tot les nostres aspiracions.
No és possible ser estimat per tothom.

La nostàlgia pot tenir efectes molt positius:
-ens permet descobrir que els nostres desitjos van més enllà del que avui podem posseir o gaudir.
-ens ajuda a mantenir obert l'horitzó de la nostra existència a realitats més grans i més plenes del que coneixem.
I, al mateix temps, ens ensenya a no demanar a la vida el que no ens pot donar, ni a les relacions el que no ens poden oferir.

La festa de Nadal viscuda des de la nostàlgia crea un clima diferent: durant aquests dies es capta millor la necessitat de la llar i de la seguretat. I, si hom és creient, la fe el convida -aquests dies- a descobrir aquest misteri no en un país estrany sinó en un nen acabat de néixer. Així de senzill i d'increïble.

Hem d'apropar-nos a Déu com ens apropem a un nen: de manera suau, sense fer soroll i sense discursos solemnes, amb paraules senzilles nascudes del cor.

Ens trobem amb Déu cada vegada que li obrim el millor que hi ha en nosaltres.

Malgrat el to frívol i superficial que es crea en la nostra societat, Nadal ens pot apropar a Déu. Almenys, si tractem de viure'l amb fe senzilla i cor net. Amb generositat sincera i compartida.